

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΟΡΙΑ

(I) Αν υπάρχει το $\lim_{x \rightarrow x_0} [f(x) + g(x)]$ δεν έπεται ότι υπάρχουν τα όρια

της f στο σημείο x_0 και της g στο σημείο x_0

Πράγματι:

Θεωρώ την συνάρτηση $g(x) = \eta\mu \frac{1}{x}, x \neq 0$

Θεωρώ τους αριθμούς $x_\nu = \frac{1}{2\pi\nu}, \nu \in \mathbb{N}^*$. Τότε θα έχω:

$$g(x_\nu) = h\left(\frac{1}{2\pi\nu}\right) = \eta\mu \frac{1}{\frac{1}{2\pi\nu}} = \eta\mu 2\pi\nu = \eta\mu(2\pi\nu + 0) \stackrel{\eta\mu(2\pi k + \theta) = \eta\mu\theta, k \in \mathbb{Z}}{=} \eta\mu 0 = 0$$

Οπότε αν το ν είναι πολύ μεγάλο το x_ν τότε το x_ν είναι περίπου 0 δηλαδή το x_ν τείνει στο 0. Τότε θα ισχύει $g(x_\nu) = 0$

Θεωρώ τους αριθμούς $y_\nu = \frac{1}{2\pi\nu + \frac{\pi}{2}}, \nu \in \mathbb{N}^*$. Τότε θα έχω:

$$g(y_\nu) = h\left(\frac{1}{2\pi\nu + \frac{\pi}{2}}\right) = \eta\mu \frac{1}{\frac{1}{2\pi\nu + \frac{\pi}{2}}} = \eta\mu\left(2\pi\nu + \frac{\pi}{2}\right) \stackrel{\eta\mu(2\pi k + \theta) = \eta\mu\theta, k \in \mathbb{Z}}{=} \eta\mu \frac{\pi}{2} = 1$$

Οπότε αν το ν είναι πολύ μεγάλο το y_ν τότε το y_ν είναι περίπου 0 δηλαδή το y_ν τείνει στο 0. Τότε θα ισχύει $g(y_\nu) = 1$

Για να υπάρχει το όριο της συνάρτησης g στο σημείο $x_0 = 0$ θα πρέπει όταν το x βρίσκεται πολύ κοντά στο 0 δηλαδή τείνει στο 0 οι αντίστοιχες τιμές της συνάρτησης να τείνουν στον ίδιο πάντα αριθμό!!!

Όταν το x έχει την μορφή $\frac{1}{2\pi\nu}, \nu \in \mathbb{N}^*$ βρίσκεται πολύ κοντά στο 0

δηλαδή τείνει στο 0 οι αντίστοιχες τιμές της συνάρτησης παίρνουν την τιμή 0.

Όταν το x έχει την μορφή $\frac{1}{2\pi\nu + \frac{\pi}{2}}, \nu \in \mathbb{N}^*$ βρίσκεται πολύ κοντά στο 0

δηλαδή τείνει στο 0 οι αντίστοιχες τιμές της συνάρτησης παίρνουν την τιμή 1.

Συνεπώς όταν το x τείνει στο 0 οι αντίστοιχες τιμές της συνάρτησης δεν τείνουν στον ίδιο πάντα αριθμό. Οπότε δεν υπάρχει το όριο της συνάρτησης g στο σημείο $x_0 = 0$

Θεωρώ την συνάρτηση $f(x) = x - \eta\mu \frac{1}{x}, x \neq 0$. Έστω υπάρχει το όριο της συνάρτησης f στο σημείο $x_0 = 0$. Τότε αν $x \neq 0$ θα έχω:

$$f(x) = x - \eta\mu \frac{1}{x} \Leftrightarrow \eta\mu \frac{1}{x} = x - f(x)$$

Επειδή $\lim_{x \rightarrow 0} x = 0$ και υπάρχει το όριο της f στο σημείο $x_0 = 0$ θα υπάρχει και

το όριο της συνάρτησης $\eta\mu \frac{1}{x} = x - f(x)$ στο σημείο $x_0 = 0$ (Άτοπο)

Συνεπώς δεν υπάρχει το όριο της συνάρτησης f στο σημείο $x_0 = 0$

$$\lim_{x \rightarrow 0} [f(x) + g(x)] = \lim_{x \rightarrow 0} \left(x - \cancel{\eta\mu \frac{1}{x}} + \cancel{\eta\mu \frac{1}{x}} \right) = \lim_{x \rightarrow 0} x = 0$$

Οπότε υπάρχει το $\lim_{x \rightarrow 0} [f(x) + g(x)]$ χωρίς να υπάρχουν τα όρια της f στο σημείο $x_0 = 0$ και της g στο σημείο $x_0 = 0$

(II) Αν υπάρχει το $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x)g(x)$ δεν έπεται ότι υπάρχουν τα όρια

της f στο σημείο x_0 και της g στο σημείο x_0

$$\text{Θεωρώ της συναρτήσεις } f(x) = \begin{cases} -5, & x \leq 0 \\ 2, & x > 0 \end{cases}, g(x) = \begin{cases} -2, & x \leq 0 \\ 5, & x > 0 \end{cases}$$

$$\text{Τότε θα έχω: } f(x)g(x) = \begin{cases} -5(-2), & x \leq 0 \\ 2 \cdot 5, & x > 0 \end{cases} = \begin{cases} 10, & x \leq 0 \\ 10, & x > 0 \end{cases} = 10$$

$$\text{Οπότε: } \lim_{x \rightarrow 0} f(x)g(x) = \lim_{x \rightarrow 0} 10 = 10$$

Όταν το x τείνει στο μηδέν από τιμές μικρότερες του 0 οι αντίστοιχες τιμές της συνάρτησης f τείνουν στο -5 , ενώ όταν x τείνει στο μηδέν από τιμές μεγαλύτερες του 0 οι αντίστοιχες τιμές της συνάρτησης f τείνουν στο 2. Για να υπάρχει το όριο της συνάρτησης f στο σημείο $x_0 = 0$ θα πρέπει όταν το x τείνει στο μηδέν (ανεξάρτητα αν αυτές οι τιμές μεγαλύτερες ή μικρότερες από το 0 αρκεί να βρίκονται πολύ κοντά στο 0) θα πρέπει οι τιμές της συνάρτησης να τείνουν στον ίδιο πάντα αριθμό. Άρα δεν υπάρχει το όριο της f στο σημείο $x_0 = 0$.

Όταν το x τείνει στο μηδέν από τιμές μικρότερες του 0 οι αντίστοιχες τιμές της συνάρτησης g τείνουν στο -2 , ενώ όταν x τείνει στο μηδέν από τιμές μεγαλύτερες του 0 οι αντίστοιχες τιμές της συνάρτησης g τείνουν στο 5. Για να υπάρχει το όριο της συνάρτησης g στο σημείο $x_0 = 0$ θα πρέπει όταν το x τείνει στο μηδέν (ανεξάρτητα αν αυτές οι τιμές μεγαλύτερες ή μικρότερες από το 0 αρκεί να βρίκονται πολύ κοντά στο 0) θα πρέπει οι τιμές της συνάρτησης να τείνουν στον ίδιο πάντα αριθμό. Άρα δεν υπάρχει το όριο της g στο σημείο $x_0 = 0$.

Οπότε υπάρχει το $\lim_{x \rightarrow 0} f(x)g(x)$ χωρίς να υπάρχουν τα όρια της f στο σημείο $x_0 = 0$ και της g στο σημείο $x_0 = 0$